

Utópia?

Széljegyzet a budapesti olimpia kérdéséhez

Kossa István *Utópia reális* alapon című cikkében ad kifejezést a kívánságnak: *Rendezék Budapesten a XX. olimpiát!* Ez a kívánság annyira reális, hogy utópiának még fenntartással sem nevezhető. Reális a kérdés mindkét vonatkozásban: a jogcím és az alkalmasság tekintetében.

Magyarország minden egyes olimpián részt vett, minden egyes olimpián aranyérmet nyert, mégpedig nem is egyet, hanem átlagosan hatot-hatort, a második világháború óta rendezett öt olimpia átlagában pedig tizet-tizet. Minden egyes olimpián részt vettünk, mert az *antwerpeni* olimpia még a cikk fenntartásával sem tekinthető kivételnek. Ezt az olimpiát, mint *csónka olimpiát* tartják ugyanis nyilván.

Budapest jogcímét a XX. olimpia rendezésére nem utolsósorban támasztja alá az a körülmény, hogy *ha az első világháború nem szól közbe, már a VII. olimpiát Budapesten rendezték volna* Antwerpen helyett. Amikor a stockholmi olimpiát követően Berlinnek ítélték az 1916-os olimpia rendezési jogát, elismerték Budapest igényét is a következő, 1920. évi olimpia rendezésére. Ha Berlin ezt a jogát két évtized késéssel realizálni tudta az elmaradt VI. helyett a XI. olimpiával, Budapest igényének teljesítésére is sor kerülhet öt évtized múltán, a VII. helyett a XX. olimpia megrendezésének biztosításával. A félszázados késedelmet nagymértékben enyhítené, ha ennek az adósságnak a törlesztése Budapest századik születésnapján történhetne.

Tokió és Mexikó után a következő olimpia csak Európában rendezhető. A számításba vehető versenytársak száma ezzel a minimumra csökken. Budapest fekvése és éghajlata az európai részvevők számára nem lehetne ideálisabb; a tengeren túli részvevők szempontjából sem rosszabb, mint bármelyik másik város Európában.

Ami pedig a rendezésre való alkalmasságunk kérdését illeti, az eddigi teljesítményeink után ez kizárólag a megfelelő lebonyolítás biztosítására korlátozódik.

Bár itt is osztom Kossa István cikkének azt a megállapítását, hogy a kedvező válasznak ebben a vonatkozásban is megvan a reális alapja, ezt az oldalát a kérdésnek jóval bonyolultabbnak tartom, mint a cikkíró. Már a kérdés felvetésénél sem szabad megfélemlenünk arról, hogy a négyévenként egyre tökéletesedő rendezés *mindinkább fokozódó terhet és felelősséget hárít a rendező országra.*

A meglévő és felhasználható létesítmények kiegészítése nem történhetik toldozással-foldozással. Bármilyen jól is választjuk ki az olimpia megrendezésének időpontját, szabadterén csak a szabadtéri versenyeket rendezhetjük. Kétségtelen, hogy a versenypályáktól az olimpiai falun át a szállodaépítésig az olimpia nélkül is

szükség lenne a közeljövőben a beruházások jó részére. Alig férhet kétség ahhoz is, hogy az olimpia és a fellendülő idegenforgalom bevételeiből jelentékeny hányadukban megterülnének ezek a költségek.

A kérdés mostani felvetése nemcsak hogy nem látszik

utópiának, hanem a legnagyobb mértékben időszerű. A hátralevő hét esztendő inkább rövid, mintsem hosszú idő a szükséges teendők előkészítésére és megvalósítására. Késedelem nélkül kell tehát tisztázni az anyagi előfeltételek biztosításának módját és lehetőségét és hozzálátni az ezzel reális alapra helyezett terv megvalósításához.

Dr. Bölöny József

Budapestre vonatkozó újságcikkek				Oszályozás
Szerző:	Dr. Bölöny József	Tárgy:		796.09
Cím:	Utópia? Széljegyzet a budapesti olimpia rendezéséhez	Hely:		
Forrás:	Magyar Nemzet	Idő:	"1965"	
(Hely)		(Köt. v. füz.)		
	1965. jún. 27.	(Oldal)		
(Idő)		Személy		
		Helyszám		